

Dialog emotiv

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

„... acoperă-mi inima cu ceva,
cu umbra unui copac sau mai bine cu umbra ta.”
Nichita Stănescu

- Hai să dialogăm despre iubire,
Vreau să împărtășim nimicuri vechi
Ce și-au pierdut cumva din strălucire
În lumea oarbă-a ochilor perechi.

M-am dezbrăcat de sârmele ghimpate
Și-am renunțat la scuturi de oțel,
Mi-e sufletul o anormalitate
Și inima o floare la rever.

Și dacă viața-i joc de șah, iubite,
Nebuni de alb să fim pe-un geam opac,
Să-ncălecăm pe cai și pe copite
S-aducem dune calde în iatac.

- Aș vrea să rătăcim numai prim basme
Să nu ne-ajungă nopțile în doi,
Chiar dacă din clepsidră, pleonasme
Ne vor întoarce-adesea, înapoi,

La început de fagure, povestea,
Când nu știam pe care cal mizăm...
Dar azi e toamnă, brună, toate-acestea
În ghena timpului să le-aruncăm.

Și dacă-n jocul cu regina-s rege,
Nu mai avem nevoie de nebuni,
Oricine poate astăzi înțelege
Că ardem amândoi, fără cărbuni.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș